Маріупольський
державний
університет

ІННОВАЦІЇ В ДОШКІЛЬНІЙ ОСВІТІ: ТЕОРІЯ, ПЕРСПЕКТИВИ, ШЛЯХИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ У ПРАКТИКУ

Збірник матеріалів
III Всеукраїнської науково-практичної конференції

Київ - 2024

УДК 373.2(06)

Інновації в дошкільній освіті: теорія, перспективи, шляхи запровадження у практику: збірник матеріалів ІІІ Всеукраїнської науково-практичної конференції, 28 березня 2024 року / за заг. ред. Ю.О.Демидова. Маріуполь: МДУ, 2024. 207 с.

Редакційна колегія:

Голова
– Микола ТРОФИМЕНКО, ректор МДУ, кандидат політичних наук, професор;

Заступник голови
– Олена БУЛАТОВА, перший проректор МДУ, доктор економічних наук, професор;

Члени оргкомітету:
– Юлія ДЕМИДОВА, завідувач кафедри дошкільної освіти, кандидат педагогічних наук, доцент;
– Катерина КРУТІЙ, доктор педагогічних наук, професор кафедри дошкільної освіти;
– Ольга ФУНТІКОВА, доктор педагогічних наук, професор кафедри дошкільної освіти;
– Світлана МАКАРЕНКО, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри дошкільної освіти;
– Оксана ПОПОВСЬКА, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри дошкільної освіти;
– Вікторія ЯЙЛЕНКО, старший викладач кафедри дошкільної освіти;
– Ірина ДЕСНОВА, в. о. завідувача кафедри практичної психології, кандидат педагогічних наук, доцент;
– Оксана ГОЛЮК, завідувач кафедри педагогіки та освіти, кандидат педагогічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою психолого-педагогічного факультету Маріупольського державного університету
(протокол № 10 від 28 березня 2024 року)

Статті публікуються в авторській редакції

© Колектив авторів, 2024

© Кафедра дошкільної освіти МДУ, 2024

Тимощук О.В.,
здобувачка 1 курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
заочна форма навчання,
освітня програма «Дошкільна освіта»
Маріупольський державний університет, м. Київ
Науковий керівник
Крутій К.Л.,
д. пед. наук, професорка,
професорка кафедри дошкільної освіти
Маріупольський державний університет, м. Київ

МОЖЛИВОСТІ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ХОБІХОРСІНҐУ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Фізична активність має неперевершене значення для оптимального розвитку здоров'я дітей раннього віку [8; 10]. Фізична активність забезпечує здоровий ріст систем органів, розвиток когнітивних здібностей, а також соціальне та емоційне благополуччя [11] покращення координації тіла, зниження рівня тривоги та депресії [12].

Позитивний вплив фізичної активності на здоров'я та розвиток дітей можливо спостерігати за її регулярної практики з перших років життя. Більшість дітей дошкільного віку відвідують заклади дошкільної освіти. Дошкільна освіта є важливим середовищем для зміцнення здоров'я, оскільки існує багато можливостей для одночасної підтримки розвитку, звичок та здорової поведінки великої кількості дітей [11]. Слід регулярно та систематично впроваджувати заходи, які підвищуватимуть фізичну активність у дітей [7; 9].

Втручання, спрямовані на підвищення фізичної активності дітей у дошкільній освіті, дозволяють малозабезпеченим або малорухливим дітям мати такий самий рівень фізичної активності, як і інші діти [6]. Завдяки дослідженням можна застосовувати інші види діяльності, а діти можуть бути фізично активними. Також фізична активність упродовж дня прямо пропорційна сприйняттю та знанням фізичної активності вихователя.

Зміцнення дитячого здоров'я є актуальною проблемою. Очевидно також, що оптимальний рівень рухової активності, спосіб життя, рівень життя, навколишнє середовище і мотивація відіграють значну роль у складній системі чинників, що впливають на здоров'я.

Саме в дошкільному віці формуються базові особистісні якості, ключові соціальні навички, повага до інших людей, відданість демократичним цінностям, здоровий і безпечний спосіб життя [2].

Важливо, щоб кожна людина дбала про свій фізичний розвиток, володіла знаннями в області гігієни та першої допомоги, вела здоровий і усвідомлений спосіб життя. Організація такого навчання та його постійне вдосконалення вимагає глибокого і всебічного вивчення місця і ролі фізіологічної культури і

спорту в житті дітей дошкільного віку, адже в ці роки закладається фундамент особистості людини, створюються установки і навички, які стабільно зберігаються протягом усього його життя.

У цей період з'являється інтерес до занять фізичною культурою і спортом, відбувається фізіологічне вдосконалення [3; 4].

Освітній процес має будуватися з урахуванням реальних психофізичних здібностей і вікових особливостей, а сам процес фізичного виховання має бути побудований так, щоб він був спрямований на навчання руховим процесам, ефективно сприяв зміцненню здоров'я, гармонійному фізичному розвитку, розвивав необхідні рухові якості, позитивно впливав на психічні процеси дітей [5].

У дошкільному віці з метою всебічного фізичного виховання дитини педагогічний вплив спрямовується на формування основних груп м'язів. При цьому розвиток сили відбувається за рахунок виконання вправ динамічного характеру, які мають швидкісно-силову спрямованість, з обмеженням статичних складових. Виходячи з анатомо-фізіологічних особливостей дитячого організму, в цьому віці вплив має здійснюватися в основному на ті групи м'язів, розвиток яких менше стимулюється в повсякденному житті.

Підвищення рухової щільності занять фізкультурою, оптимальне дозування вправ позитивно впливають на розвиток витривалості у дітей всіх вікових груп. Необхідно поєднувати вправи середньої і низької інтенсивності (метання предметів в ціль і на відстань, вправи на рівновагу, стрибки в довжину з місця) і з високоінтенсивними вправами (стрибки у висоту і довжину з розбігу, лазіння по гімнастичній стінці або скакалці, біг в естафетних іграх тощо [1].

Одним із видів спорту, що поєднує вище перераховані активності є Хобіхорсинґ (англ. hobby horsing або hobbihorsing) — вид спорту або хобі з елементами гімнастики, що являє собою «стрибки» на дерев'яній палиці з кінською головою. Послідовність рухів, подібна до конкуру чи виїздки, частково імітується на трасах без використання справжніх коней.

Хобіхорсинґ став офіційним видом спорту у Фінляндії в 2012 році і незабаром набув популярності в Європі та США. У 2016 році хобіхорсинґ поширився в Австралії і з тих пір процвітає там. Хобіхорсинґ найбільше поширений у Фінляндії — там налічується до 10 000 тих, хто займається.

Хобіхорсинґ також набув поширення в таких країнах як Австралія, Велика Британія, Данія, Нідерланди, США, Швеція тощо. Федерація хобіхорсинґу України була офіційно зареєстрована в 2020 році. Шанувальники хобіхорсинґу вважають, що він має терапевтичну дію і дозволяє відновлювати душевну рівновагу, він також розвиває координацію, дозволяє тримати поставу, тренує прес, ноги, руки і дає імпульс загальному фізичному розвитку. Також у цьому спорті у дитини дві ролі і коня, і вершника, не всі діти мають сміливість підійти іноді до коня, а тут, долаючи перешкоди, дотримуючись правил, діти відчувають свою силу та відвагу.

Ще на етапі підготовки до перегонів діти включали свою фантазію пропонуючи її перестрибнути по різному. Це командна робота в цікавій грі, де

діти просто не хочуть зупинятися. Такі тренування дають дитині зрозуміти краще своє тіло, а вихователю фізичний розвиток дитини, бо це потребує і підготовки дитини і витривалості. Для діток це було цікаво.

Матеріали до цієї спортивної гри, щоб підготувати її в закладі дошкільної освіти доступні, це: палиця, тканина, шнурки, голка, нитка, викрійка в допомогу інтернету (https://www.pinterest.com/pin/18155204738047936/). У кожному садочку можна влаштувати неймовірні спортивні змагання. Також нами було використано стару конячку гойдалку, перешивши її. Дітям сподобалось побачити старого друга, який їм допоміг взяти участь у змаганнях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Богдановський І. Вплив спортивних ігор на розвиток фізичних якостей дітей дошкільного віку. Журнал освіти, здоров'я та спорту. 2021. С. 260-265.
2. Конох О. Використання спортивних ігор у процесі фізичного виховання дітей старшого шкільного віку. Фізична культура і спорт. Запоріжжя: ЗНУ. 2020. №1. С. 10-16.
3. Концепція розвитку освіти в Україні на період 2015-2025. https://ips.ligazakon.net/document/NT1078 (дата звернення 12.03.2024)
4. Крутій К.Л., Деснова І.С., Замелюк М.І. Самостійна гра дитини дошкільного віку: важливість єдиних термінологічних підходів. Академічні студії. Серія: Педагогіка. 2022. № 1. С. 122-133.
5. Пасічник В., Пітін М., Окопний В. Поняття ігрової діяльності в рамках фізичного виховання дітей дошкільного віку. Науковий журнал НПУ імені М.П. Драгоманова. 2022. №9 (154). С. 78-85.
6. Burger K. (2010). How does early childhood care and education affect cognitive development? An international review of the effects of early interventions for children from different social backgrounds. Early Childhood Research Quarterly. 25(2), P. 140–165.
7. Carson V., Hunter S., Kuzik N., Wiebe S. A., Spence J. C., Friedman A., … Hinkley T. (2016). Systematic review of physical activity and cognitive development in early childhood. Journal of Science and Medicine in Sport. 19(7), P. 573–578.
8. Carson V., Lee E.-Y., Hewitt L., Jennings C., Hunter S., Kuzik N., et al. (2017). Systematic review of the relationships between physical activity and health indicators in the early years (0-4 years). BMC Public Health. 17(5), P. 854.
9. Clark J. E. (2005). From the beginning: A developmental perspective on movement and mobility. Quest. 57(1). P. 37–45.
10. Pate R. R., Hillman C. H., Janz K. F., Katzmarzyk P. T., Powell K. E., Torres A., & Whitt-Glover M. C. (2019). Physical activity and health in children younger than 6 years. Medicine & Science in Sports & Exercise. 51(6). P. 1282–1291.
11. Ward D. S., Neshteruk C. D., & Mazzucca S. (2020). Means of optimizing physical activity in the preschool environment: A commentary on Coe (2019). American Journal of Lifestyle Medicine. 14(1). P. 28–31.
12. Global recommendations on physical activity for health. World Health Organization . 2011. https://www.who.int/dietphysicalactivity/physical-activity-recommendations-18-64years.pdf (дата звернення 12.03.2024)